

Grondslag

Gelet op de artikelen 2.2, tiende lid, onderdelen d, e, f, g, i, j, l, onder 1° en 4°, m, n, p, 2.8, vierde lid, onderdelen a en b, 7.1, 7.2, tweede lid, 7.8, eerste lid, van de Wet dieren;

Artikelen

Artikel I

Het Besluit diergeneeskundigen wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 5.5 vervallen het tweede lid alsmede de aanduiding '1.' voor het eerste lid.

B

Na artikel 5.7 worden de volgende artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 5.8 Melding aangewezen diergeneesmiddelen in register

1. Een dierenarts of een andere persoon als bedoeld in artikel 4.1, eerste lid, in samenhang met artikel 4.3, eerste lid, van de wet, doet van de aflevering of toepassing van bij ministeriële regeling aan te wijzen diergeneesmiddelen in bij ministeriële regeling aan te wijzen gevallen melding in het register waarin de houder van dieren ten behoeve van wiens dieren de diergeneesmiddelen zijn afgeleverd of bij wiens dieren de diergeneesmiddelen zijn toegepast, de melding, bedoeld in artikel 1.27, eerste lid, van het Besluit houders van dieren heeft gedaan.

2. Artikel 1.27, tweede lid, en derde lid, onderdeel b, zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 5.9 Bedrijfsgezondheidsplan en bedrijfsbehandelplan

1. Het bedrijfsgezondheidsplan en het bedrijfsbehandelplan, bedoeld in artikel 1.28, eerste lid, van het Besluit houders van dieren, worden opgesteld door een dierenarts in overleg met de houder van dieren, bedoeld in artikel 1.28, eerste lid, van dat besluit.

2. Een dierenarts handelt overeenkomstig het bedrijfsgezondheidsplan en het bedrijfsbehandelplan, bedoeld in het eerste lid, met uitzondering van die gevallen waarin een diergeneeskundige noodzaak vereist dat hiervan wordt afgeweken.

3. Bij ministeriële regeling worden regels gesteld over:

a. de termijn waarbinnen een bedrijfsgezondheidsplan of een bedrijfsbehandelplan wordt opgesteld;

b. de onderdelen die een bedrijfsgezondheidsplan of een bedrijfsbehandelplan ten minste bevatten;

- c. het aantal bedrijfsgezondheidsplannen of bedrijfsbehandelplannen dat kan worden opgesteld;
- d. evaluatie en aanpassing van een bedrijfsgezondheidsplan of een bedrijfsbehandelplan;
- e. administratie van een bedrijfsgezondheidsplan of een bedrijfsbehandelplan.

Artikel 5.10 Maatregelen bij aangewezen diergeneesmiddelen

1. De maatregelen, bedoeld in artikel 1.29, eerste lid, van het Besluit houders van dieren, worden vastgesteld door een dierenarts in overleg met de houder van dieren, bedoeld in artikel 1.29, eerste lid, van dat besluit.

2. Een dierenarts handelt overeenkomstig de maatregelen, bedoeld in het eerste lid, met uitzondering van die gevallen waarin een diergeneeskundige noodzaak vereist dat hiervan wordt afgeweken.

3. Bij ministeriële regeling worden regels gesteld over:

- a. de aard van de maatregelen die worden vastgesteld;
- b. de termijn waarbinnen de maatregelen worden getroffen;
- c. evaluatie van de maatregelen;
- d. administratie van de maatregelen.

Artikel II

Het Besluit diergeneesmiddelen wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 5.2, vierde lid, vervalt.

B

Van artikel 5.8 vervallen het tweede en derde lid, alsmede de aanduiding '1' voor het eerste lid.

Artikel III

Het Besluit houders van dieren wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 1.1 worden na de definitie van 'big' de volgende definities ingevoegd, luidende:

- *bedrijfsbehandelplan*: een overzicht dat specifiek is voor een bedrijf, waarin aandoeningen en ziektes zijn opgenomen die voorkomen of waarvan het aannemelijk

is dat deze voor kunnen komen bij door een houder gehouden dieren en waarbij is weergegeven op welke wijze de aandoeningen en ziektes worden behandeld;

- *bedrijfsgezondheidsplan*: een plan dat specifiek is voor een bedrijf, bestaande uit:

1°. een analyse van de diergezondheidssituatie van door een houder gehouden dieren en van de toepassing van diergeneesmiddelen bij door een houder gehouden dieren;

2°. een overzicht van te treffen maatregelen ter verbetering van de diergezondheidssituatie van door een houder gehouden dieren;

B

In artikel 1.25 vervallen het tweede lid alsmede de aanduiding '1.' voor het eerste lid.

C

Na artikel 1.26 worden de volgende artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 1.27 Melding aangewezen diergeneesmiddelen in register

1. Een houder van dieren die bij ministeriële regeling aan te wijzen diergeneesmiddelen ontvangt, doet in bij ministeriële regeling aan te wijzen gevallen melding in een register dat daartoe door Onze Minister is aangewezen.

2. Tarieven voor een vergoeding die de beheerder van een register in rekening brengt voor het verwerken van een melding als bedoeld in het eerste lid, behoeven de goedkeuring van Onze Minister.

3. Bij ministeriële regeling worden regels gesteld over:

a. de voorwaarden voor aanwijzing van registers en de gevallen waarin een aanwijzing kan worden ingetrokken, dan wel geschorst;

b. goedkeuring van tarieven en de gevallen waarin een goedkeuring kan worden ingetrokken, dan wel geschorst.

Artikel 1.28 Bedrijfsgezondheidsplan en bedrijfsbehandelplan

1. Een houder van dieren draagt er in bij ministeriële regeling aan te wijzen gevallen zorg voor dat er overeenkomstig artikel 5.9, eerste lid, van het Besluit diergeneeskundigen een bedrijfsgezondheidsplan en een bedrijfsbehandelplan worden opgesteld.

2. Een houder van dieren handelt overeenkomstig het bedrijfsgezondheidsplan en het bedrijfsbehandelplan dat in overleg met hem is opgesteld, met uitzondering van die gevallen waarin een diergeneeskundige noodzaak vereist dat hiervan wordt afgeweken.

3. Artikel 5.9, derde lid, van het Besluit diergeneeskundigen is van toepassing.

Artikel 1.29 Maatregelen bij aangewezen diergeneesmiddelen

1. Indien de hoeveelheid van bij ministeriële regeling aan te wijzen diergeneesmiddelen die door een dierenarts aan een houder van dieren is afgeleverd of door deze dierenarts bij de dieren van een houder is toegepast, een bij ministeriële regeling vast te stellen waarde overschrijdt, draagt de houder er in bij ministeriële regeling aan te wijzen gevallen zorg voor dat er overeenkomstig artikel 5.10 van het Besluit diergeneeskundigen, in aanvulling op het bedrijfsgezondheidsplan, maatregelen worden vastgesteld teneinde het gebruik van deze diergeneesmiddelen te verminderen.

2. Een houder van dieren treft de maatregelen, bedoeld in artikel 5.10, eerste lid, van het Besluit diergeneeskundigen die door de dierenarts in overleg met hem zijn vastgesteld, met uitzondering van die gevallen waarin een diergeneeskundige noodzaak vereist dat hiervan wordt afgeweken.

3. Artikel 5.10, tweede lid, onderdelen b, c en d, van het Besluit diergeneeskundigen zijn van toepassing.

Toelichting

Artikelen II, III en VI

Door het Productschap Vee en Vlees en het Productschap Pluimvee en Eieren zijn in autonomie regels gesteld over het gebruik van antibiotica in de sectoren pluimvee, runderen, vleeskalveren en varkens. Met deze regelgeving wordt beoogd te komen tot een vermindering van het gebruik van antibiotica en een meer zorgvuldige toepassing van deze middelen. Dit is noodzakelijk omdat gebruik van antibiotica in de veehouderij eraan bijdraagt dat bacteriën ongevoelig worden voor deze antibiotica en dit gebruik daarmee een risico voor de volks- en diergezondheid vormt. Met deze voorschriften werd ook uitvoering gegeven aan het Convenant Antibioticaresistentie Dierhouderij 2008, welk convenant door diverse partijen uit de sector is gesloten en afspraken bevat om te komen tot een reductie van antibioticaresistentie en een verantwoord gebruik van antibiotica in de sectoren varkens, vleeskuikens, vleeskalveren en runderen (Kamerstukken II 2008/09, 29 683, nr. 22). De sectoren hebben hun verantwoordelijkheid genomen door voorschriften over antibiotica op te nemen in private kwaliteitssystemen en productschapsverordeningen. Vanwege het belang van deze productschapsvoorschriften voor de vermindering van het gebruik van antibiotica in de veehouderij, zijn deze voorschriften aangemerkt als een publieke taak en worden aldus overgenomen (Kamerstukken II, 2012/13, 32 615, nr. 8). De verordeningen van de productschappen bevatten meerdere maatregelen die gericht zijn op de vermindering van het gebruik van antibiotica en een meer zorgvuldige toepassing daarvan. Hierna worden deze over te nemen maatregelen nader toegelicht.

Registratie leveringen antibiotica

Het eerste onderdeel uit de productschapsverordeningen dat wordt overgenomen betreft de verplichting om het gebruik van antibiotica op een bedrijf in een databank te registreren. In de Wet opheffing bedrijfslichamen, welke wet voorziet in de formele opheffing van de product- en bedrijfsschappen en de basis legt voor de overname van de resterende publieke taken, is onder andere een wijziging van de Wet dieren opgenomen teneinde voornoemde regels over registratie van het gebruik van antibiotica over te kunnen nemen. Zoals uiteengezet in de memorie van toelichting bij de Wet opheffing bedrijfslichamen, is er voor gekozen om een verplichting te creëren op grond waarvan gegevens omtrent leveringen van antibiotica worden gemeld in één of meerdere (daartoe door de Minister van Economische Zaken aan te wijzen) databanken, waarbij gebruik wordt gemaakt van de artikelen 7.1 en 7.2, tweede lid, van de Wet dieren (Kamerstukken II, 2013-2014, 33 910, nr. 3, p. 25).

Om een volledig inzicht te kunnen krijgen in het gebruik van antibiotica op een bedrijf, zijn gegevens van dierenartsen en dierhouders nodig. De in de databank opgenomen gegevens worden namelijk omgerekend tot een dierdagdosering per jaar. De dierdagdosering per jaar is het gemiddelde aantal dagen waaraan een dier op het bedrijf van een dierhouder gedurende een bepaald jaar is blootgesteld aan antibiotica. Met registratie en omrekening van het totale gebruik tot dierdagdosering per jaar, wordt het gebruik van antibiotica op het bedrijf inzichtelijk voor de veehouder en zijn dierenarts. Zij kunnen dit gebruik vergelijken met het gemiddelde gebruik in de betreffende sector in Nederland. Constatering van afwijkend gebruik vormt voor dierenarts en dierhouder een stimulans om te bezien hoe het gebruik van antibiotica beperkt kan worden. Om de dierdagdosering per jaar te kunnen berekenen zijn zowel gegevens over de afgeleverde of toegepaste diergeneesmiddelen, als gegevens over de dieren waarbij deze middelen worden toegepast, noodzakelijk. De dierenarts beschikt over deze eerste categorie gegevens, terwijl de dierhouder beschikt over de tweede categorie gegevens. Daarom is in artikel 1.27, eerste lid, van het Besluit houders van dieren en in artikel 5.8, eerste lid, van het Besluit diergeneeskundigen opgenomen dat dierhouders, respectievelijk dierenartsen gegevens omtrent het gebruik van antibiotica registreren. In een ministeriële regeling wordt geregeld in welke gevallen, bij de ontvangst van welke diergeneesmiddelen en van welke gegevens melding gedaan moet worden. Opgemerkt wordt dat de verplichting tot registratie niet alleen geldt voor dierenartsen, maar ook voor andere diergeneeskundigen die de betreffende diergeneesmiddelen afleveren of toepassen.

De dierhouder meldt de gegevens omtrent het antibioticagebruik in een daartoe door de Minister van Economische Zaken aan te wijzen databank. De dierenarts meldt de gegevens omtrent het afleveren en toepassen van antibiotica in de databank waarin de dierhouder zijn gegevens registreert. De noodzaak dat dierhouder en dierenarts de betreffende gegevens in dezelfde databank registreren is erin gelegen dat het slechts mogelijk is om de dierdagdosering per jaar te berekenen en daarmee een totaalbeeld

te krijgen van de hoeveelheid antibiotica die bij de dieren van een houder worden toegepast, op basis van gegevens over alle bij dieren van een houder toegepaste antibiotica. Overigens is de bestaande praktijk dat het praktijkmanagementsysteem van de dierenarts de gegevens over het afleveren en toepassen van antibiotica automatisch aanlevert bij de databank waarin gegevens van de dierhouder over zijn dieren zijn opgenomen.

Bij ministeriële regeling zullen nadere regels worden gesteld over het register waarin de meldingen omtrent het antibioticagebruik worden gedaan. Dit betreft zowel regels over de procedure om tot aanwijzing van een register te komen, als inhoudelijke voorschriften waar de registers aan moeten voldoen om voor aanwijzing in aanmerking te komen. Een deel van de gegevens die in een register moet worden gemeld betreft persoonsgegevens. Verwerking van deze gegevens moet overeenkomstig de Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp) plaatsvinden. In voornoemde ministeriële regeling zullen derhalve ook voorschriften worden opgenomen om te borgen dat registers slechts kunnen worden aangewezen indien zij aan de Wbp voldoen. Ook wordt voorzien in een mogelijkheid de aanwijzing in te trekken of te schorsen indien niet aan de vereisten van de Wbp wordt voldaan.

Het is de verwachting dat de beheerders van de registers waarin de leveringen van antibiotica thans al worden geregistreerd, een verzoek tot aanwijzing als register zullen indienen. Het gaat dan om een beperkt aantal registers. In verschillende sectoren is momenteel slechts één register waarin het antibioticagebruik geregistreerd kan worden. De beheerders van de aangewezen registers zullen bij de dierhouders die gegevens aan het register melden, vergoedingen in rekening brengen voor het verwerken van deze meldingen. Omdat er, gelet op de huidige situatie, naar verwachting slechts enkele verzoeken tot aanwijzing van registers zullen worden gedaan (waarbij in verschillende sectoren slechts één), is de verwachting dat er weinig tot geen marktwerking tussen de registers zal zijn. Teneinde te kunnen borgen dat de vergoedingen die door de beheerders van de registers in rekening worden gebracht niet hoger zijn dan de kosten die zij voor deze werkzaamheden maken, wordt met gebruikmaking van artikel 7.1 van de Wet dieren, bepaald dat deze vergoedingen de goedkeuring van de Minister van Economische Zaken behoeven.

Met betrekking tot de verplichting om het gebruik van antibiotica te registreren in een register is het vrij verkeer van diensten relevant. De activiteiten die de beheerders van aangewezen registers zullen verrichten, zijn aan te merken als een dienst in de zin van artikel 57 van het Verdrag betreffende de Werking van de Europese Unie (VWEU): er is sprake van werkzaamheden van commerciële aard, die gewoonlijk tegen vergoeding geschieden. Artikel 56 van het VWEU houdt in dat alle EU-onderdanen grensoverschrijdende diensten kunnen verrichten, zolang zij in een lidstaat gevestigd zijn. Het vrij verkeer van diensten is verder uitgewerkt in Richtlijn 2006/123/EG

betreffende de diensten op de interne markt (PvEU 2006, L 376) (hierna: de dienstenrichtlijn). Op grond van artikel 16 van de dienstenrichtlijn zijn lidstaten gehouden het recht van dienstverrichters te eerbiedigen om diensten te verrichten in een andere lidstaat dan die waar zij zijn gevestigd. Wel is het mogelijk om dat recht te beperken. Artikel 16, eerste lid, van de dienstenrichtlijn geeft de kaders waaraan beperkingen op de uitoefening van een dienstenactiviteit moeten voldoen:

- de voorschriften maken geen onderscheid naar nationaliteit of de lidstaat waar de rechtspersonen gevestigd zijn;
- de voorschriften zijn gerechtvaardigd om redenen van openbare orde, openbare veiligheid, volksgezondheid of bescherming van het milieu;
- de voorschriften zijn geschikt om het nagestreefde doel te bereiken en gaan niet verder dan nodig.

Met dit besluit wordt de mogelijkheid tot het verrichten van diensten beperkt doordat het gebruik van antibiotica geregistreerd moet worden in een register dat daartoe is aangewezen en tarieven die hiervoor door beheerders van de registers in rekening worden gebracht, goedkeuring behoeven. Dit is een beperking van het vrij verkeer van diensten. Hieronder worden deze beperking getoetst aan de criteria van artikel 16, eerste lid, van de dienstenrichtlijn.

De verplichting tot aanwijzing als register waarin het gebruik van antibiotica kan worden geregistreerd en de daaraan gekoppelde verplichting tot goedkeuring van vergoedingen die hiervoor in rekening worden gebracht geldt voor alle beheerders die hun register willen aanbieden als register waarin het antibioticagebruik kan worden geregistreerd. De maatregel is derhalve non-discriminatoire, er wordt geen onderscheid gemaakt naar nationaliteit of lidstaat van vestiging.

De voornoemde verplichtingen zijn noodzakelijk vanwege het belang van de volksgezondheid. Het gebruik van antibiotica brengt een risico op resistentievorming bij bacteriën met zich mee. Wanneer bacteriën ongevoelig worden voor bepaalde antibiotica, zijn deze antibiotica niet meer beschikbaar voor behandeling van infecties. Als er geen maatregelen worden genomen om het gebruik van antibiotica in de dierhouderij te beperken en steeds meer antibiotica onwerkzaam worden, zal dit er op termijn toe leiden dat er ook geen antibiotica meer beschikbaar zijn om infecties bij mensen te behandelen. Daarom is in de productschapsvoorschriften, die thans worden overgenomen, opgenomen dat het gebruik van antibiotica geregistreerd moet worden in een daartoe aangewezen databank. Zoals hiervoor beschreven vormt het inzicht in het gebruik van antibiotica voor dierenarts en dierhouder een stimulans om te bezien of en zo ja, hoe dit gebruik verminderd kan worden. Daarnaast is de dierhouder verplicht om, wanneer de gebruikte hoeveelheid antibiotica een bij ministeriële regeling vast te stellen waarde overschrijdt, maatregelen te nemen ter beperking van dit gebruik. Deze verplichting wordt hierna overigens inhoudelijk nader toegelicht.

Deze aanpak zal alleen tot resultaat leiden als de kwaliteit van de geregistreerde gegevens voldoende geborgd kan worden. Daarom wordt aan de registers de voorwaarde gesteld dat zij door de minister van Economische Zaken zijn aangewezen. Deze aanwijzing maakt het mogelijk dat vooraf getoetst kan worden of de (beheerders van) registers voldoen aan de gestelde eisen en biedt dierenartsen en veehouders duidelijkheid over de registers waarin zij het gebruik van antibiotica kunnen registreren. Deze duidelijkheid is essentieel om de continuïteit van de registratie te kunnen borgen. Daarnaast is bepaald dat wanneer beheerders van registers vergoedingen in rekening brengen voor werkzaamheden die met voornoemde registratie verband houden, deze vergoedingen door de minister van Economische Zaken zijn goedgekeurd. Dit is noodzakelijk om, gelet op de hiervoor toegelichte verwachting dat er weinig tot geen marktwerking tussen registers zal ontstaan, te voorkomen dat beheerders van registers de registratie van het gebruik van antibiotica feitelijk onmogelijk maken door het stellen van te hoge tarieven voor de registratie. Door de verplichting tot goedkeuring van de vergoedingen wordt de volledigheid van de te registreren gegevens geborgd.

Introductie van minder verstrekkende alternatieven zal niet leiden tot de noodzakelijke kwaliteit en volledigheid van de geregistreerde gegevens. Wanneer registers niet vooraf maar achteraf worden beoordeeld, bestaat het risico dat blijkt dat een register niet aan de daaraan gestelde voorwaarden kan voldoen. Dierenartsen en dierhouders kunnen het gebruik van antibiotica dan al in dit register geregistreerd hebben. Op het moment dat blijkt dat het register niet aan de eisen voldoet, zullen zij in een ander register moeten registreren. Dit brengt de continuïteit van de registratie en daarmee de vermindering van het gebruik van antibiotica in gevaar. Hetzelfde geldt wanneer vergoedingen die beheerders van registers in rekening brengen niet vooraf worden goedgekeurd. Het is mogelijk dat beheerders dusdanig hoge vergoedingen in rekening brengen dat het dierenartsen en dierhouders feitelijk onmogelijk wordt gemaakt om het gebruik van antibiotica te registreren. Ook hier geldt dat hiermee de continuïteit van de hiervoor beschreven aanpak in gevaar wordt gebracht. Dit zou ertoe leiden dat de gewenste beperking en verantwoorde inzet van antibiotica niet wordt bereikt en daardoor de volksgezondheid niet adequaat kan worden beschermd. De maatregelen zijn derhalve evenredig.

Bedrijfsgezondheidsplan en bedrijfsbehandelplan

Een tweede onderdeel van de productschapsverordeningen betreft de verplichting tot het opstellen van een bedrijfsgezondheidsplan en een bedrijfsbehandelplan. Een bedrijfsgezondheidsplan is een bedrijfsspecifiek plan waarin de diergezondheidssituatie van de dieren op het bedrijf en de toepassing van diergeneesmiddelen wordt beschreven en waarin ook maatregelen worden beschreven die worden getroffen om de diergezondheidssituatie te verbeteren. Beoogd wordt de toepassing van antibiotica op een bedrijf te verminderen door verbetering van de diergezondheidssituatie. Het

bedrijfsbehandelplan is een bedrijfsspecifiek overzicht van aandoeningen en ziektes die voorkomen of waarvan aannemelijk is dat deze voor kunnen komen bij door een houder gehouden dieren, waarbij is weergegeven op welke wijze de aandoeningen en ziektes worden behandeld. Dit is dus een plan dat de houder de mogelijkheid geeft eenvoudig te zien met welk middel een bepaalde aandoening behandeld wordt en hoe deze behandeling uitgevoerd moet worden. Hiertoe worden onder andere dosering, behandelduur en wachttijd van de betreffende diergeneesmiddelen in dit plan opgenomen. In artikel 1.28, eerste lid, van het Besluit houders van dieren wordt aan dierhouders de verplichting opgelegd om een bedrijfsgezondheidsplan en een bedrijfsbehandelplan op te laten stellen. In artikel 5.9, eerste lid, van het Besluit diergeneeskundigen is opgenomen dat de plannen door een dierenarts in overleg met de betreffende houder worden opgesteld. Dierenarts en dierhouder hebben daarmee een gezamenlijke verantwoordelijkheid voor de plannen. Beiden zijn ook gehouden de plannen uit te voeren. Dit geldt overigens met uitzondering van die gevallen waarin een diergeneeskundige noodzaak vereist dat hiervan wordt aangewezen. Bij ministeriële regeling zal overigens nader worden geregeld in welke gevallen deze plannen vereist zijn en zal een nadere invulling aan deze plannen worden gegeven.

Maatregelen bij overschrijding bepaalde hoeveelheid antibiotica

In de productschapsverordeningen is ook de zogenoemde "aanpak veelgebruikers" opgenomen. Dit houdt in dat wanneer er op een bedrijf meer antibiotica wordt ingezet dan hiertoe door de Stichting Diergeneesmiddelenautoriteit vastgestelde normen voor verantwoord gebruik van antibiotica, maatregelen moeten worden getroffen om dit gebruik te verminderen. Het gaat dan om het evalueren van de oorzaken van het hoge antibioticagebruik. Op basis van deze evaluatie kunnen maatregelen worden getroffen om deze oorzaken weg te nemen en het gebruik te verminderen. Dit kunnen bijvoorbeeld managementmaatregelen, de inzet van preventieve maatregelen zoals vaccinatie betreffen of andere maatregelen betreffen die gericht zijn op het verbeteren van de algehele diergezondheid waardoor de noodzaak tot toepassing van antibiotica verminderd. Ook deze aanpak wordt overgenomen.

In artikel 1.29, eerste lid, van het Besluit houders van dieren is hiertoe opgenomen dat de dierhouder ervoor zorgt dat wanneer het gebruik van diergeneesmiddelen een bepaalde waarde overschrijdt, er maatregelen worden vastgesteld om dit gebruik te verminderen. Een dierhouder kan in de databank waarin het gebruik van antibiotica bij zijn dieren is geregistreerd, zien hoe hoog zijn gebruik is, of dit gebruik hoger of lager dan de vastgestelde waarde is en of er dus maatregelen moeten worden getroffen om het gebruik te verminderen. Uit artikel 5.10, eerste lid, van het Besluit diergeneeskundigen volgt dat de dierenarts deze maatregelen vaststelt in overleg met de dierhouder. Ook hier geldt dat dierhouder en dierenarts, ieder vanuit hun expertise, een gezamenlijke verantwoordelijkheid hebben om tot een pakket aan maatregelen komen. Bij ministeriële regeling zal bepaald worden om welke diergeneesmiddelen het

gaat en bij welke hoeveelheid gebruik deze maatregelen getroffen moeten worden. Ook zullen de te nemen maatregelen nader worden geduid. De dierenarts en dierhouder zijn overigens gehouden deze maatregelen uit te voeren. Ook hier geldt dat hierop een uitzondering wordt gemaakt voor die gevallen dat een diergeneeskundige noodzaak vereist dat van de maatregelen wordt afgeweken. Dit is opgenomen in artikel 5.10, tweede lid, van het Besluit diergeneeskundigen en artikel 1.29, tweede lid, van het Besluit houders van dieren.

Er worden enkele technische wijzigingen doorgevoerd in het Besluit houders van dieren, het Besluit diergeneeskundigen en het Besluit diergeneesmiddelen. In de Wet dieren was voorzien in een mogelijkheid om registratie van diergeneesmiddelen plaats te laten vinden in een centraal registratiesysteem. Met de Wet opheffing bedrijfslichamen komt deze mogelijkheid te vervallen omdat de registratieverplichting van de ontvangst van antibiotica wordt gerealiseerd met behulp van de artikelen 7.1 en 7.2, tweede lid, van de Wet dieren. Verwijzingen in voornoemde besluiten naar dit centrale registratiesysteem vervallen.